

از زمان انتشار کتاب مهم رابرت سولو در دهه‌ی ۱۹۵۰، رشد اقتصادی به مثابه فرایندی ممتد و جاودانه پذیرفته شده است. اما قبل از ۱۷۵۰ عملاً هیچ رشد اقتصادی‌یی وجود نداشت. می‌توان گفت که پیشرفت سریعی که طی ۲۵۰ سال گذشته رخ داده احتمالاً یک بازه‌ی منحصر به فرد در تاریخ انسان بوده است و هیچ تضمینی برای ادامه‌ی پیشرفت با نرخ مشابه در آینده وجود ندارد. رشد سرانه‌ی تولید در انگلیس و آمریکا به تدریج از ۱۷۵۰ سرعت گرفت، در اواسط قرن بیستم به سریع‌ترین میزان خود رسید و از آن پس در حال آهسته‌تر شدن بوده است و این فرایند کاهشی اکنون نیز ادامه دارد.

رابرت گوردون (Robert J. Gordon)